

LA CULTURA DE LA VIOLACIÓ

SISTEMA PÚBLIC
VALENCIA DE
SERVEIS SOCIALS

Igualtat
Horta Sud

SQM
*IGUALS

La cultura de la violació

Havies sentit alguna vegada parlar d'este terme?

Este concepte apareix per primera vegada als anys setanta a través d'un grup feminista, als Estats Units. L'encunyaren com "la normalització i l'acceptació" que es percep entre la societat en relació a certes formes o pràctiques relacionades amb la violència sexual exercida contra les dones.

Esta cultura està present en el nostre dia a dia, la qual se sosté, sens dubte, gràcies a l'esmentada acceptació i normalització social sobre una sèrie d'idees que han anat establint-se amb el pas del temps.

Estes, no només afecten l'apreciació socialment establida sobre el que és o no una agressió, o qualsevol altra forma de violència contra les dones, sinó que també repercutixen, de manera directa, en l'assimilació de les víctimes mateixes a l'hora de comprendre i definir el que els ha passat.

LA VIOLÈNCIA SEXUAL **MAI** ÉS CULPA DE LA VÍCTIMA

NO HO CERCA

NO HO DEMANA

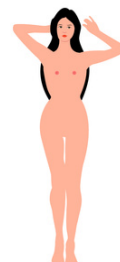
NO HO INSINUA

NO HO PROVOCA

NO HO INCITA

NO HO FACILITA

LA CULPA RECAU EN QUI
EXERCEIX
LA VIOLÈNCIA

1

- Vegem alguns exemples per entendre-ho millor

LA ROBA QUE PORTAVA POSADA ("I, QUÈ PORTAVA POSADA LA NIT DE L'AGRESSIÓ?"), SI VA INGERIR ALCOHOL O QUALSEVOL ALTRA SUBSTÀNCIA TÒXICA, AMB QUI VA EIXIR DE NIT, LA SEUA FORMA DE COMPORTAR-SE, LA SEUA FORMA DE BALLAR...

Són una sèrie de qüestions que, normalment, només són plantejades a les víctimes després de conèixer un cas d'assetjament o agressió, les quals són adquirides a través d'esta cultura de la violació. En certa manera, fa sentir-se culpable a l'agredida i, com a conseqüència d'això, s'aconsella a les dones que actuen de determinades maneres perquè eviten el perill: defugint certs carrers, vestint-se d'una manera determinada, tenint compte amb qui parlen, etc. Cal tindre clar que totes estes qüestions no fan responsable la persona agredida:

L'ÚNICA PERSONA CULPABLE D'UNA AGRESSIÓ ÉS LA PERSONA QUE L'EXERCIX.

2

**"NO VA DIR QUE NO", "NO VA PROTESTAR" ...
I UNA INFINITAT D'EXCUSES MÉS.**

"SÍ", només un "SÍ" entusiasta significa "SÍ". Pot haver-hi distints motius pels quals una persona no és capaç de dir "NO" (com voreu en l'apartat següent). Cada persona pot reaccionar de forma diferent davant d'una situació d'assetjament sexual.

3

**ES TRIVIALITZA LA VIOLÈNCIA QUE S'EXERCIX
CONTRA LES DONES, ÈS A DIR, SE LI LLEVA
IMPORTÀNCIA, ES FAN BROMES, ES COMPONEN
CANÇONS, APAREIX, FINS I TOT, EN LA PUBLICITAT...**

Ràpidament!

**Para't a pensar durant uns segons en cançons, anuncis de televisió,
acudits o bromes... on s'hi aprecie la cultura de la violació.**

I, bé?

Segurament t'haurà vingut al cap més d'un exemple...

Normal!

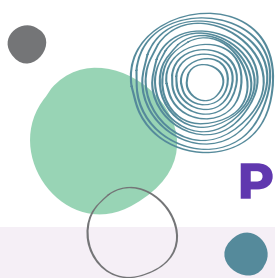
**Siguem conscients o no, estem rodejats i rodejades per este tipus de
missatges. Tanmateix, en una gran majoria d'ocasions ni ens escandalitzem,
ja que els tenim normalitzats.**

**I hem de deixar de vore'ls com un fet natural i rebutjar-los com el que
són: violència contra les dones.**

4

"NOMÉS ES PARLA DE CASOS DE DONES"

Esta cultura tan arrelada, juntament amb la cultura masclista, en ocasions porta a este tipus de discursos. I, no cal dubtar que els homes també poden ser víctimes, per desgràcia igual que les dones, d'assetjament sexual. Malgrat tot, les xifres de víctimes augmenten i són més cridaneres en el cas d'elles. És per això, pel que la sensibilització i la prevenció per acabar amb esta lacra pren les dones com les gran perjudicades.

Per saber-ne més

Un estudi realitzat per la consultora Ipsos per a L'Oréal Paris, entre gener i abril de 2021, a 15.000 enquestats de 14 països, incloent-hi Espanya, conclou que 1 de cada 3 dones va patir assetjament en espais públics durant 2020 i que 1 de cada 2 dones afirmaren no sentir-se segures en un espai públic. A més, reflectix que:

- *El 75 % de les dones eviten certs espais públics per previndre l'assetjament.*
- *El 59 % d'elles es cuiden la forma de vestir i l'aparença quan ixen al carrer.*
- *El 54 % eviten determinats mitjans de transport.*

De la cultura de la violació a la cultura del consentiment

- Recordem què vol dir el consentiment, segons el *DNV*:

Consentiment

1. *m.* Aprovació o autorització que es dona a alguna cosa.
2. *m.* Assentiment comú.
3. *m.* *DRET* Acord deliberat, conscient i lliure de la voluntat respecte a un acte extern, propi o estrany.

El **consentiment** és una manera d'establir que totes les parts involucrades en una relació sexual ho fan per **voluntat pròpia, de forma sana i conscient**. El que siga contrari a estes tres condicions... mai serà acceptable.

Aprendre a demanar permís i saber comunicar com volem que el nostre cos interaccione és la idea bàsica sobre la qual podem garantir uns drets sexuals fonamentals.

Quan es tracta de sexe entren en joc tot tipus de pressions socials, especialment per a la dona. Sense adonar-nos-en, l'entorn ens influïx en la manera d'entendre la sexualitat, a través dels mitjans de comunicació, les xarxes socials i, fins i tot, amb la font més perillosa de totes: la pornografia.

A causa d'estes pressions socials i influències de l'exterior, poden aparéixer una sèrie de motius pels quals no es diga de manera explícita que *“No vull mantindre relacions sexuals”*:

→ SENTIMENT DE CULPA EN DIR “NO”.

→ SENTIMENT DE PRESSIÓ I/O
OBLIGACIÓ.

→ POR.

→ COMPLAURE ALTRES PERSONES, SENSE
TINDRE'N GANES.

→ NOMÉS PEL “QUÈ DIRAN...”

El més important que cal remarcar és que quan hi ha un SÍ és quan existix i es dona consentiment.

El fet que no se sàpia parar la situació i que llavors esdevinga en un tipus de relació sexual no desitjada, comporta un abús de poder.

També, encara que en ocasions no hi haja un SÍ explícit, és molt important fixar-se en la comunicació no verbal (gestos, expressió corporal i/o facial...) de la persona amb la qual s'està, ja que de vegades, encara que no es verbalitze la sensació que causa la situació, el llenguatge corporal en donarà la resposta.

- **El Consentiment ha de ser:**

Afirmatiu

Manifestat d'una forma activa i positiva.

Voluntari

Sense cap tipus de pressió ni coacció.

Deseable

Ha de nàixer del desig!

Específic

Pot haver-ne per a unes pràctiques en concret, però no per a d'altres.

Renovable

El que es consentix en una ocasió... tal vegada a la pròxima NO.

La Tassa de Te

<https://www.youtube.com/watch?v=E4WTnJCMrH8>

Mancomunitat Intermunicipal de l'Horta Sud

Unitat d'Igualtat

C/Cervantes, 19

46900 - Torrent

Tel. 663 01 02 39

Correu: igualdad@mancohortasud.es

Web: <http://www.mancohortasud.es/>

**SQM
IGUALS**